

“तेजस्वस्तु सुखम्” तैत्ति० १।७।७।३। स्त्रियां ङीप् सा च २गजपिपपत्यां शब्दरत्ना० श्चविकायां रत्नमाला ४महाज्योतिष्मत्यां राजनि० । अत्र संज्ञात्वेन सान्तत्वात् सस्य पदत्वाभावे तेजोवतीत्यपि तत्कार्ये ।

तेजस्विन् त्रि० तेजस्+अस्तप्रथे विनि । तेजोयुक्ते “तेजस्विमध्ये तेजस्वी दधीयानपि गण्यते” माघः । स्त्रियां ङीप् । सा च २ज्योतिष्मतीलतायां शब्दर० । ३महाज्योतिष्मतीलतायाम् राजनि० । “तेजोस्विनी कफश्वासकाशाऽऽस्यामयवातहृत् । पाचन्युष्णा कटुस्तिक्ताश्चिचिद्भिप्रदीपनी” भावप्र० ।

तेजित त्रि० तिज-णिच्-क्त । शाणिते तीक्ष्णीकृते अमरः तेजिष्ठ त्रि० तेजस्विन्+अतिशये इष्टन् विनेर्लुक् ङिङ्भावः । अतिशयेन तेजस्विनि । “तेजिष्ठया तिथिग्वस्य वर्तनी” ऋ० १।५।३।८ ।

तेजीयस् त्रि० तेजस्विन्+अतिशये ईष्टन् विनेर्लुक् ङिङ्भावः । अतितेजस्विनि । “तेजीयसां न दोषाय वक्त्रेः सर्वभुजो यथा” भाग० १०।३३।२६। स्त्रियां ङीप् ।

तेज्यु पु० रौद्राश्वत्थस्य पुत्रभेदे । “रौद्राश्वत्थ महेष्वासा दशाप् सरसि सम्भवाः” इत्युपक्रमे । “तेज्युर्बलवान् धीमान् सत्ये युञ्जेन्द्रविक्रमः” भा० आ० ६४ अ० ।

तेजोनाथ तीर्थभेदे शिवपु० दृश्यम् । [रत्नमा० ।

तेजोमन्य पु० तेजो मध्याति मन्य-अण् । गणिकारिकायाम् ।

तेजोमय त्रि० तेजस्+प्रचुरार्थे विकारे वा मयट् । १तेजःप्रचुरे २तेजोविकारे ३ज्योतिर्मये च । स्त्रियां ङीप् । “तेजोमयी वाक्” इति छा० उ० श्रुतिः । “तस्य तेजोमया लोका भवन्ति ब्रह्मवादिनः” मनुः ।

तेजोमात्रा स्त्री तेजसां सत्त्वगुणानां मात्रांशः । इन्द्रियेषु भूतानां सात्त्विकांशेभ्य एव तेषामुत्पत्तिः सांख्यसिद्धा ।

तेजोमूर्ति पु० तेजस्तेजस्वती मूर्तिर्यस्य । १स्थथे २तेज आत्मके ३तेजःप्रचुरे च त्रि० । “स गच्छति परं स्थानं तेजोमूर्त्तिपथर्जुना” मनुः ।

तेजोरूप न० तेजः सर्वप्रकाशकं चैतन्यं रूपं स्वरूपं यस्य । ज्योतीरूपे प्रकाशात्मके ब्रह्मणि “अशरीरं विप्रहृवदिन्द्रियवदतीन्द्रियम् । यदमाञ्चि सर्वमाञ्चि तेजोरूपं नमाम्यहम्” ब्रह्मवै० पु० । इत० । २तेजसो रूपे च अग्निशब्दे तद्रूपं दर्शितम् ।

तेजोवत् त्रि० तेजस्+अस्तप्रथे ऋहृप् सस्य वः वा० न पदत्वम् । तेजोयुक्ते स्त्रियां ङीप् । सा च (तेजस्वत्)शब्दोक्तार्थेपु ।

“तेजोवता लोकगणेन सार्द्धम्” मत्स्यपु० अग्नप्रावाहनमन्त्रः ।

तेजोविन्दु पु० उपनिषद्भेदे उपनिषच्छब्दे दृश्यम् । [राजनि० ।

तेजोवृक्ष पु० तेजोयुक्तः वृक्षः शा० त० । क्षुद्राग्निमन्वृक्षे

तेजोवृक्ष न० तेजसः वीर्यस्यातुरूपं वृक्षम् । वीर्यातुरूप-

चरिते । “इन्द्रास्वार्कस्य वायोश्च यमस्य वरुणस्य च ।

चन्द्रस्याग्नेः पृथिव्याश्च तेजोवृक्षं नृपश्चरेत्” मनुः ।

तेजोह्वा स्त्री तेजः ह्वयते सङ्घते ह्वे-क । तेजस्विन्यां लता-

याम् भावप्र० । “कस्मिन्नकं ससिन्दूरं तेजोह्वा हृत्य-

काह्वये” सुश्रु० । [२। “तेदनीं देवतां प्रीण्यामि” वेददी० ।

तेदनी स्त्री देवताभेदे “तेदनीमधरकण्ठेनापः” यजु० २५।

तेन अ० तद्+बा० एन । १तद्भेदेनेत्यर्थे भरतः । ते इति न इति

शब्दौ यत् । २गानाङ्गभेदे पु० । “तेनेति शब्दस्तेनः

स्यान्मङ्गलानां प्रदर्शकः । ते शब्देनोच्यते गौरी नशब्दे-

नोच्यते हरः । तेन माङ्गलिकश्चायं शब्दस्तेन इति

स्मृतः” सङ्गी० दा० ।

तेप कम्पे, च्युतौ च स्वा० आ० अक० सेट् । तेपते अते-

पिष्ट । तितेपे । ऋट् । अतितेपत् त ।

तेम पु० तिम-घञ् । आर्द्धीभावे । अमरः ।

तेमन न० तिम-ल्युट् । १आर्द्धीकरणे । कर्मणि ल्युट् । २व्यञ्जने ।

अमरः । आधारे ल्युट् ङीप् । ३चूष्मीभेदे हेमच० ।

तेलु पु० नृपभेदे ततः राजन्यांविषये देशे वुञ् । तैलवक् तैलु-

नृपविषये देशे । [तितेवे । ऋट् । अतितेवत् त ।

तेव क्रीडने स्वा० आ० अक० सेट् । तेवते अतेविष्ट ।

तेवन न० तेव-भावे लुपट् । १क्रीडायाम् । आधारे लुपट् ।

२केलिकानने हेमच० ।

तेड पु० तिङां व्याख्यानः यन्मः अञ् । तिङां व्याख्याने यन्म-

तेजस न० तेजसो विकारः अण् । १इते, २धातुद्वयमात्रे च ।

साङ्ख्योक्ते ३रजोगुणोत्पत्ते त्रि० । “वैकारः सात्त्विको नाम

तैजसः राजसः स्मृतः । भूतादिस्तामसस्तेऽपि पृथक्

तत्त्वान्यवाहृजन्” पदार्थादर्शष्टतवाक्यम् ।

“सात्त्विक एकादशकः प्रवर्त्तते वैद्यतादहङ्कारात् । भूतादे-

स्तन्मात्रः स तामसस्तैजसादुभयम्” सा० का० । “ननु यदि

सत्वतमोभ्यामेव सर्वं कार्यं जन्यते तदा कृतमकिञ्चित्करेण

रजसेत्यत आह तैजसादुभयं तैजसात् राजसादुभयं

गणद्वयं भवति । यद्यपि रजसो न कार्यान्तरमस्ति

तथापि सत्वतमसो स्वयं क्रियासमर्थे अपि न स्वस्वकार्यं

कुरुतः रजसु चलतया ते यदा चालयति तदा स्वस्व-

कार्यं कुरुत इति तदुभयस्मिन्नपि कार्ये सत्वतमसोः